

SORTIRA ELS DISSAPTES

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Girona 1'50 pessetas trimestre
 Fora 2 " " "
 Ecstranger 2'50 " " "
 Pago per adelantat

REDACCIO: Forsa, 8, baixos

ADMINISTRACIO: Plateria, 26, baixos

Tota la correspondencia al Director

Any II

Giron 6 d' Agost de 1904.

Núm. 71

Secció Relligiosa

SANTS DE LA SETMANA

- Dia 6. Diss. La Transfiguració del Senyor y ls Sants Just y Pastor, germans mrs.
- 7. Div. S. Cayetà, fr. y S. Albert de Sicília, c.
- 8. Dill. S. Ciriac y company mrs.
- 9. Dim. S. Romá, soldat m.
- 10. Dim. S. Llorens, diaca m.
- 11. Dij. Sta. Filomena v. y m. y sants Tibúrci y Susagna, mrs.
- 12. Div. Sta. Clara, v. y fra.

QUARANTA HORES

Avuy son a l'Església del Sagrat Cor y demá passan a la del Hospici.
 Les hores d'exposició son de 8 a 11 y mitja del matí y de 6 y quart a 8 y quart de la tarde.

Els diumenges al matí se reserva a las 12 y a la tarde la exposició comensa una hora més aviat.

La educación de la juventud

Quando un edificio exige radicales reparaciones, es preciso su derribo, y levantarle de nuevo para darle completa seguridad. Las reparaciones solo dan plazo a la ruina; más nunca perpetua estabilidad.

El edificio de la sociedad humana ostenta profundas grietas, que pregonan con terrible eco su fatal ruina. La miseria, el hambre, el robo, el asesinato, la mala fé; la política, la misma libertad y otras mil plagas sociales amenazan socavar hasta los cimientos del edificio de la humana sociedad.

Es preciso levantarle de nuevo sobre las propias ruinas del actual, descansando en sólido fundamento, del que se quiere prescindir por completo.

Es preciso que la civilización y el progreso humano tengan por base la idea de Dios, la Religión. Con esto el avance será colosal.

Es indispensable que la ju-

ventud actual, la que ha de sustituirnos en el teatro de la vida, y la que ha de entrar en la fatigosa labor del campo de la civilización, se le dé enseñanza sólida; enseñanza que ilustre su entendimiento y forme su corazón. Ilustre su entendimiento con la luz de la verdad divina, y forme su corazón según el Evangelio. Con aquella luz seguirá el recto sendero que le apartará de las oscuridades del escepticismo, tan fatal en sus consecuencias; y con el Evangelio guardará la ley en su vigor. Con aquella no se envanecerá de su ciencia; pues reconocerá que todo conocimiento viene de Dios, y que él es mísero gusano, que recibe un reflejo del fulgente Sol de la sabiduría divina; y, en su consecuencia, no divagará en funestas teorías, que necesariamente han de matar las energías de un espíritu y tranguear los manantiales de su felicidad. Con el Evangelio respetará los derechos del prójimo; presantará fiel cumplimiento a las leyes; practicará la moral en su pureza y discurrirá por el campo de la vida difundiendo el suave perfume de la caridad.

No es preciso corroborar mis afirmaciones; la razón natural lo dicta y la experiencia lo enseña.

La enseñanza sin Dios, ha de ser, pues, funesta.

La espantosa estadística de la crinalidad nos demuestra que la mayoría de los desgraciados que llevan en su frente la ignominiosa huella del crimen, han salido de la escuela laica; los innumerables suicidas, que no han tenido suficiente valor para mostrar las penalidades de la vida, hijos de la escuela laica son. En una palabra; do hay un crimen, ahí está el fruto de la enseñanza sin Dios.

Así debe ser; pues la edu-

cación laica, lejos de dar al hombre armas para defenderse contra sus enemigos, contra sus propios instintos, le halaga con la idea de una independencia absoluta, que no admite ni la idea de infección ó freno; y el hombre así imbuido, ha de resultar necesariamente una fiera ó un nuevo Epicuro; pero un hombre capaz de llevar en su frente no sólo la nobleza del cristianismo, pero ni la dignidad de racional.

Además; el espíritu humano siente bríos para remontarse sobre el nivel de la tierra, una voz misteriosa le dice de continuo *sursum*, y con fuerza irresistible tiende ó remonta arriba su raudó vuelo, buscando su felicidad completa; como la brújula busca el polo, y el agua del arroyo la inmensidad del mar.

Es un fondo, que nada terreno puede llenarlo.

Verdaderamente admira y sorprende el creciente progreso de la electricidad, en nuestros días se llevan a cabo maravillosos inventos, que a los ojos de nuestros antepasados sería un sueño. La ciencia humana rivalizan en ofrecer inventos a cual cual más maravilloso. ¡Grande y sublime es todo esto! Mas el espíritu del hombre pronto se cansa de contemplarlo; desea más aspira á mayor perfección; es invariable. Solo una cosa puede saciarle, y esta es Dios, á cuya imagen y semejanza fué criado, sólo Dios, centro de toda sabiduría, fuente de la vida y sol de la verdad.

Concluyamos, pues, afirmando, que el verdadero progreso y la verdadera civilización estriban en el conocimiento y profesión de la Religión de Cristo, y por tanto, la educación de la juventud, de la que depende el porvenir de la sociedad debe ir acompañada de la ciencia de Dios.

¡Ay de los Gobiernos, que

descuidan ó prohíben la enseñanza religiosa! Terrible cuenta deberán rendir ante el tribunal de la Divina Justicia, y la humanidad lanzará un anatema á su memoria.

Sincero.

Besalú 23 Julio 1903.

PEL MON

La calor. — Aprofitant les vacances. — Alabanses que reventan. — Al pa, pa, i al vi vi.

Altra vegada, oh lector, em tornes tenir de cos present per a parlar de tot lo que parlable sigui en aquexa secció, i pots ben creure que al agafar la ploma he sentit anguilejar voluptuosament per les venes del meu denarit: cos una pesesa ó spleen tan fenomenal que sols pot admetre escuses am la gran calor qu' ens está rostint amb una insistencia que ratlla a la temeritat. La vritat que fa calor, i que axó de veure pujar el termómetro a 32 i 33 graus a la sombra fa perdre les ganes de fer moure ls membres del cos humá per a cualsevol activitat que requirixi sobretot discorre i coordinar idees, però aconsolemos, que qui no s' consola és perquè no vol, ja que segons conta la premsa andalusa per aquelles terres meridionals els termómetros han tingut la barra de pujar als 40 graus i més, qu' es verament temperatura africana.

Axó de la calor, també te les seves ventatges; sense calor, no s' ferien pas tan imperioses les vacances estiuenques. I a n' els polítics axó 'ls hi ve de primera, perquè am l' excusa de surtir a *veranear*, fan les seves propagandes, els seus mitings i els seus banquets, i amb aquestes coses mantenen el foc de l' entusiasme (en aquest temps valdria més el glas de entusiasme) dels correlligionaris que veuen a gallet am les doctrines de llurs prohoms. Que si a tal punt fou ovacionat el demócrata (?) Montero Rios, que si a tal altre punt el semi Canalejas fou obsequiat amb un banquet, que si a l' altre en Moret va fer un discurs dient lo que diuen sempre els polítics que no son al candalero i que prometen *el oro y el moro* i que quan poden allargar el moro a la

menjadora nacional, no pensen mes que en atiparse be, i sobre tot en fer patria; que si en Maura ha sigut aclamat i xiulat etc., etc.; axó és el guisat que en aquet temps servex la premsa a tots els seus abonats. I d' axó diguin si no n' hi ha per fastiguejar a un pobre home que te la gran missió de *parlar* en les columnes d' un periódic am la deguda salsa de comentaris.

Jo t' parlaria, caret, de un viatge, de una ofrena feta a un sant apóstol, d' un jove que promet, però per calor que fassi, els ulls de certa gent tribunesca, en parlant-se de coses d' aquesta mena, s' espolsen la son i veuen més que un llagarda; cosa que per cert no passa en tractanse de coses que no fassin pudor (repara i ficsat am l' intensió de certes institucions irresponsables, encara que s' tracti de posar en solfa les coses mes santes i sagrades, i axó que com ja sabs i m' agrada de repetirho forsa, porta les regnes del poder el católic, Miura; dic... Maura.

I ara que parlem d' aquet bon senyor, ja deus estar enterat, car llegidor, de la gran pensada que ha tingut en Silvela d' alabar la política d' en Maura dientli que demostrava grans dots de governant. Axó es de primera; aquesta encensada val una India: en Silvela s' ha venjat, i per venjar-se ha trovat el moment oportú i ha tingut una trassa ben digne d' un polític de talent. Aquets viatges li han vingut al pel, com l' anell al dit: am tal ocasió ha pogut dir lo qu' ha dit d' en Maura i per tan acabar-lo de desacreditar. Nosaltres el véiem impugnat per casi tota la premsa, manco la ministerial, per la majoria dels escriptors católics, i ara acaba de fer caure les balances de la declaració de n' Quico de la daga. Jo si fós d' en Maura el desafiava a n' en Silvela; perque miréu que ser alabat per un ex-polític tan inútil i desacreditat com en Silvela; la vritat fa pensar desseguida amb aquells versos de l' Iriarte:

«Si el sabio no aprueba, malo, si el necio aplaude, peor.»

Ens han dit—avui no havem vist encara el nombre qu' en parlava—que *La Señal de la Victoria*, está contenta de que EL TRADICIONALISTA al dar a conèixer lo que s' diu sobre la qüestió del Gran Monarca, ho fes ab imparcialitat i seriosament. No s' creguin ab axó els nostres llegidors que ens decantem cap als Corbatonistes però al llegir algun follet sobre l' assumpte esmentat, ens e sembla prudent anar ab peus de plom i no rifar nos lo que ns merex respecte. Si al estudiar més la qüestió hi trovéssim etzagallades, ens quedem am la llibertat de fuetejar de valent les idees del P. Corbató, nostre enemic, en part, de la causa que defensem. Però cal confessar que el P. Corbató té una ploma esfereidora, y es menester cordarse les espardenyes per a no representar qui l' ataca un paper ridícol. Al pa, pa.

Myossotis.

Peregrinació a Nostra Senyora DEL COLLELL

que tindrà lloch el 16 d' Agost, diada de Sant Roc.

Devots de Maria Inmaculada: Fa 50 anys que 'l mon católich estava de gran festa; per totes parts se sentia una mena de alegria sols comparable ab la que sent l' anima quan oblidades les coses de la terra se enlaira en ales del amor envers les regions del Cel. Era aquella una alegríe indescriptible, era un goig tan gran que no cabent en lo cor del poble cristiá's vessaba y vessantse produia l' entusiasme y l' entusiasme feya marxar als pobles en romiatje als santuaris per depositar als peus de Maria l' ofrena de son amor. Llavors eran de veures endomassades les esglésies de nostre terra; y eran encare més d' escoltar los cantichs armoniosos que puján com columnes de flairos encens fins al trono de la Verge, feyan derramar llágrimas de tendresa a tots los aimadors de la mare del bon Deu. Los nostres pares quant ho contan sentan encare bategar son cor y en son front, marcit ja per la vellesa, s' hi veu encare guspíejar l' entusiasme ab que pujáren les montanyes de nostre enconstrada cantant himnes a Maria. ¡Oh quines testes aquelles! ¡quin goix! ¡quin entusiasme! ¡Mes perque? perque tantes festes y ab tante alegríe celebraren nostres pares durant l' any 54? ¡Ah católics! se tractaba de les glories de Maria.

L' immortal Pio IX' passejantse ab sa inteligencia privilegiada per el frondós camp de la revelació divina hi trová una perla de un valor sens fi y la posá en la corona de la Verge sempre santa. Si, el vicari de Christo aqui en la terra, el representant de Deu en aquest món nos digué un dia inspirat per l' Esperit sant, que Maria era Inmaculada, que jamay la més petita sombra de pecat habia tocat la sua ánima, que desde el primer instant de la sua concepció per especial privilegi, habia sigut preservada del pecat original. Y el poble cristiá, y los nostres pares al sentir de Havís del representant de Deu, que Maria habia sigut sempre la xafadora del Drach infernal, que ni per un instant tan sols habia estat subjecte a la tirania del Esprit maligne, el poble dich, los nostres pares se entusiasman y en son entusiasme celebraren les grans festes de que vos parlaba. ¡Oh qui pogués trovarse en aquell temps! Qui pogués esser un de aquells cristians que ab tan fervor cantaren per places y carrers y fins per les enlairades montanyes de nostre terra les glories de nostre Mare! Més si, hó podem ésser encare: perque fins a nosaltres ha arribat una guspíera de aquell entusiasme. Un altre papa, un altre representant de Deu en aquest món, el gran Pio X. sentim son cor encés d' amor a la Verge Inmaculada, ha fet sentir la sua veu per tot lo mon católich manant a tots sos fills, que en recordanse de la difinició de aquest dogma, que constituex una de las més grans glories per la Mare del bon Deu, se celebren per totes pars romeries, per tot arreu grans festes: ha dit si, qu' era necessari fer rejuvenir l' esprit cristiá, y que per aixó era menester surtir al carrer a fer pública manifestació de nostre fé y de nostre amor envers l' Inmaculada.

Y podrem nosaltres fer lo sort a la veu del Papa? No, no podem ésser

sorts, més ben dit no hó som: y en proba d' aixó la Venerable Ordre Tercera y el Circol de Católics de aquesta vila defensors zelosos sempre dels interesos de Deu, entusiastes de las glorias de Maria y desitxosos de cumplir sempre las mes petites indicacions de nostres superiors, hem acordat celebrar romeria a Nra. Sra. del Collell per el dia 16 del present y hem resolt també convidar y de cor combidam a tots los aimadors de Maria, a tots los católics de Banyolas y sa comarca. Ab aixó podriam donar per acabada aquesta proclama; pero no podem deixar de contarvos lo que nostre amantíssim prelat se digná dirnos al demanarli permis per celebrar aquesta romeria. «Digau, nos deya, a tots los católics de Banyolas y sa comarca que vajan a romeria; convidalos a tots en nom meu; que dongui Banyolas y sa comarca una próba més de la sua fé y del amor que sent per la Verge Inmaculada.»

Ja no som donchs nosaltres qui convidam, es nostre amantíssim prelat. Al Collell donchs católics de Banyolas y sa comarca a cantar la nostre fé, a donar probas de nostre amor a la Verge Inmaculada.

LA JUNTA ORGANIZADORA.—*Jau-me Casellas*, president de la V. O. T.—*Joseph Oliver* Pbre, director.—*Ramón Gusiñer*, president del C. de católics.

PROGRAMA

A las tres del mati missa de comunió a la església del Monastir.

A tres quarts de quatre surtirá la romeria de la església expresada.

A dos quarts de vuit se cantará una salve a la Verge del Collell per la escolanía del Monastir y coro del Circol de Católics.

A dos quarts de deu ofici solemne a carrech de la mateixa escolanía y de igual coro y sermó a carrech del P. Estanislau de las Corts.

A las dugas de la tarde funció religiosa y sermó a carrech de mossen Oliver.

A dos de quatre se recitarán algunas poesias y se cantará una hermosa despedida a la Verge.

A las quatre tornada. Arribada a la església del Monastir se cantará una salve a Maria y se donara per terminada la peregrinació.

NOTA.—El E. Sr. bisbe ha concedit indulgencias a tots y cada un dels actes de la romeria.

Perque los romeus pujan mes facilment confesarse, si axis ho desitjan, los P. Misionistes estarán en sos confesionaris desde les 6 de la tarde del 15, vigilia de la romeria.

Tots los que no vulguen portarse dinar, ne trobaran de bó y barato al COLLELL mentres se presenten antes del 12 a mossen Oliver a donar sos noms.

Crónicas curtes

La ruptura de relaciones entre Fransa y l' Vaticá es un fet.

Quan la major part dels periódics católics s' han ocupat ja d' aquest enutjós assumpte, bé podem ferho nosaltres, manifestant las causes que, si no l' han produida, al menys l' han motivada.

Mons. Geay, bisbe de Laval, rebé farà cosa d' un mes y mitj una carta de Roma en la que'l Cardenal Vanutelli li deya que «vist l' estat de perturbació de la Diócesis de Laval y en bé de la Església» seria convenient fés dimissió del bisbat y que voluntaria-

ment se aussentés d' ell. Dubtá en un principi Mons. Geay, mes, entenguent que 'l consell equivalia a una ordre, enviá la carta al ministre de Cultes, el renegat Combes, qui la portá al Consell de ministres, determinant aquest amparar al ecspressat bisbe «contra l' intervenció del Vaticá en els assumptes de l' Església de Fransa y demanar ecsplicacions de semblant intervenció».

M. Le Nordez, bisbe de Dijón, se trobá ab una carta consemblant, mes no se li deya en ella que renunciés a la Diócesis, sino que s' abstingués de tot ecsercici de l' autoritat episcopal.

Altra presentació de la carta a Combes y nova reclamació y protesta del seu govern a Roma foren els resultats d' aquesta segona carta. M. Le Nordez, no obstant ha anat a Roma pera subjectarse a les decisions de la Congregació del Sant Ofici, obedient a les ordres del Papa, sense premis y contra l' ecspressa prohibició de 'n Combes.

D' altres bisbes y arquebisbes s' ha dit també que habían rebut ordres de presentarse a Roma y que no ho habían complert, mes aquesta segona afirmació sembla resultar falsa.

Lo cert es que 'l nuñci de S. S. a París, M. Lorenzelli, ja es a Roma y ha sigut cridat a París l' embaxador de Fransa al Vaticá M. Nisard.

Per lo que a nosaltres toca, podem acontentarnos ab lo que s' afanyant a manifestar el piíssim Maura, de que 'l rompiment de relaciones entre Fransa y 'l Vaticá en res ha d' impedir l' anada de D. Alfons a París.

QUARANT HORES

Vegis ara el grau de cinisme a que pot arribar un home en el seu odi a la Església. Copiem:

«¡Mi obra!»—ha dit l' ex-seminarista Combes en un discurs pronunciat un d' aquets dies a Carcassone.—«¿Qual es, Señores, mi obra? No he hecho más que romper las mallas en que os han tenido envueltos durante muchos años miles y miles de Religiosos y Religiosas, expulsados hoy de sus casas y desposeidos de todos sus bienes, que a ninguno de los que tenemos la sarten por el mango se nos han caído—¡ladres!—en saco roto; es decir, que he emancipado a Francia del yugo de la Religión católica, que os enseñaba a ser buenos cristianos, buenos patriotas y ciudadanos honrados, para que, prescindiendo de toda moral cristiana, podais vivir en adelante sin religión alguna y libres vuestras pasiones de todo freno, como viven el mulo en su establo y el oso en selva.»

Confessar que la Religió católica ensenya a esser patriotes y ciutadans honrats y van agloriarse de haverla desterrat—has de tragarte molta bilis encare—pera que 'ls seus súbdits pujan viurer com a besties demostrat cinisme que no hi cap terme bastant ecspressiu en el diccionari per a tirarli en la cara.

La persecució religiosa de Fransa repercutex també aqui per desgracia ont fills espurs imiten del estranger lo que té de més repugnant. Axis s' ecsplica que en el meeting celebrat el diumenge en el Circol federal de Madrid per a combatre 'l conveni ab el Vaticá se diguessin tantes barrabassades com les que acostumen a sortir de llabis dels nostres republicans.

Que 'ls tres vots que 'ls religiosos fan de pobresa, castedat y obediencia están oposats a la naturalesa; tal fou

la sortida de 'n Corominas, el famós geògraf, que al pic del die es home per a buscar l' illa de Madagascar en mitj del desert de Sahara. En Nougués y l' Estebanez dirigiren alguns *piropos* als frares (se 'ls estiman tant que se 'ls menjarian a la vina-greta). Per fi, en Pi y Arsuaga digué que hi há distinció—já som a Sans—entre 'l clericalisme y 'l catolicisme, afirmant que al primer se 'l ha de combatre. El Sr. Pi se deu sapiguer de memoria alló de 'n Gambeta: Le clericalisme voila l' enemic.

Per avinguts els republicans de Barcelona. S' havia de celebrar també el meeting de marries a la *Fraternitat*, estant anunciat que hi perorarian en Junoy, en Sampere, y Miquel, en Giner de los Rios, en Mir y Miró y altres, presidint l' Ardid. El local diuhen que estava plé del fot quan velsiaqui que a la hora de comensar en Palau dirigi la paraula al públic, manifestant que s' havia de suspendre l' acte per no haber compareseut els oradors. Y aquí fou Troya; immediatament se van sentir crits de: ¡Embusteros! ¡ladres! ¡pillors! ¡S' han venut el partit, etc., etc.

Mes, es el cas que si s' va suspendre 'l meeting, fou senzillament per por, já que es tal l' unió entre 'ls republicans barcelonins, que bona part del públic hi havia anat ab l' exclusiu objecte de moure hi xibari, si parlavan determinats oradors. Aixís es qu' aquets se sangraren ab salut, fingintse malalts. La cosa sembla qu' hauria passat a majors a no ser la policia que hi havia al carrer.

Als catòlics que, volent passar per tals, llegexen y están sotserits a *La Vanguardia*, els recomano que passen la vista per aquest sòl que publicava fá pocs dies l' esmentat diari:

«Entre unos y otros se ha abandonado, por ejemplo, la enseñanza, dejándola casi exclusivamente a los congregaciones religiosas y entre unos y otros se ha abandonado la soberanía del Estado y se ha permitido que en lo temporal, hayan conseguido los religiosos privilegios tan irritantes como el referente a la ley del reemplazo, como la libre constitución de industrias sin tributación alguna y otros del mismo orden que la Santa Sede no ampara en ningún país ni ampararía en España si los Gobiernos no hubieran sido los autores de todas esas excepciones injustificadas».

«Que 'ls en-hi sembla? Sapiga ara *La Vanguardia* que la ecstensió del servici militar segons el Dret Canonic deuria ecstendres no sols als religiosos sino als clerics seglars com se observa en la protestant Alemanya.

En quant a lo d' industries sense tributació, llegexi l' article tercer del conveni que diu aixís:

«Las casas-conventos de las citadas Ordenes y Congregaciones religiosas estarán sujetas a los impuestos del país por sus bienes ó por las profesiones ó industrias que ejercen en condiciones de igualdad respecto de las demás personas jurídicas ó subditos españoles y no serán objeto de ninguna tributación ó exención especial».

Un de fora.

Noves y comentaris

De fora

Dijous complí un any que 'l Cardenal Sarto fou enlayrat al Soli Pontifici ab el nom de Piu X.

Quan la fera revolucionaria uola en la vehina nació, prenent atemorisar al destre timoner de la nau de Pere, cridém nosaltres ab tota la forsa del entusiasme en l' aniversari de sa ecssaltació: ¡Visca 'l Papa-Rey!

Segons les darreres noticies rebus del teatre de la guerra, sembla que já fá alguns dies que ha comensat l' atac de les fortalés que vóllen a Port-Arthur inguent que sofrir en son avans els japonesos una temperatura de 50 graus.

Está vist que nosaltres ens que-xém de poca cosa.

Ara matex el pobre Maura no s' podrá moure de Madrid. Quan no l' apedregan ó xiulant, com han fet fá poc a Santander, se li cala foc al cotxe en que viatja, com li há passat anant a Sant Sebastia. Es lo que ell diria a la seva costella: pera anarnos a rostir no 'ns cal moure 'ns de casa nostra.

Dimars a la tarde vá suicidarse junt a l' acequia, ont desemboca la fabrica La Aurora, el conegut industrial d' aquesta ciutat, D. Eduard Guillaumet, disparantse un tret de revolver Smith.

Son quatre já 'ls suicidis que en poc temps han tingut lloc en aquesta ciutat.

Locals

Avans d' ahir termenaren les oposicions per a canonge lectoral, que a dir vritat han resultat molt renyides, demostrant un y altre opositor posseir profons conexements de les materies que tractavan. Al Dr. Santallucia li tocá en sort el disertar sobre aquesta proposició del capitol V del llibre del Deuteronomi: «Moyses. Hodie, id est in solemnibus fœderis restitutorum, quod pepigerat debebant tribus antequam terram promissam transgredierentur, præcepta et cæremonias atque iudicia, quæ mandabit Dnus. Deus docenda eis, propositurus ut facerent ea in terra promissa, in memoriam revocat prius fædus in monte Horeb sancitum, recitatque ejus fæderis documentum decalogum, cujus supremam auctoritatem nemo Israelita in dubium vocare potuit, quod essent verba quæ Jahve de medio ignis et nubis protolutus esset facie ad faciem ad universum Israellem».

La homilia d' aquest darrer fou sobre 'l text del Evangeli «Surrexit, non est hic» y la del Dr. Maimi sobre 'l «Tu dixisti: Ego sum (rex)».

Avuy se reunirá 'l Cabildo y 'l dilluns s' adjudicará la canongia.

Sr. Alcalde: Perqué, com era de costum en aquesta época de calor, no s' posa cap líquid desinfectant a les clavagueres? Desitjariem que se 'ns respongués a aque sta pregunta.

Alguns veíns del carrer de la Neu se 'ns han queixat de que altres habitants propers seus s' entretenen molestament mentre prenén la fresca en el seu terrat, tirantlosi escarrotxas de meló, pebrots y fins pedres. Recomaném al quefe de vigiància, que s' en preocupi.

Segons llegim en los periòdichs de Valencia, la festa dels «Jochs Florals» d' enguany resultá una verdadera solemnitat. El Teatre estava revestit de Flors, que són la riquesa de la ciutat del Turia, la concurrència era numerosíssima y escullida, les autoritats y poetes valencians omplian l' escenari, destacantse en son fons la *cadiva d' or* fentli dosser lo penó del Rat-Penat. L' acte comensá a les 10 de la nit.

Com saben nostres llegidors, el poeta guanyador de la cobdiciada *Flor Natural*, fou nostre compatri-ci en Joseph Franquet y Serra, qui no podent assistir a la festa, delegá al Sr. Baró de Acahalí, president de la Societat, pera la elecció de la Reyna. Aquesta fou la bella y simpática senyoreta donya María Santonja y Mercader filla dels SS. Marquesos de Villagràcia. Vestia trajo de cort blanc de seda, bordat y llassos de gatsa, estil Lluís XV, ab gafets de brillants y diamants rosa. Lo cap de la encantadora Reyna estava adornat ab flors de brillants, completant l' atres unas valiosíssimes arracades y collaret de les citades pedres precioses. Finalment les sabates de satí blanc eran adornades ab dos coronas també de brillants. Estaba radiant de bellesa, joventut y distinció.

Quan el Secretari obrí el plech y llegí el nom del Sr. Franquet y Serra el nombrós públic el rebé ab nutrits aplausos. La Reyna passá a ocupar el trono, acompanyada dels Srs. de la Junta de lo Rat Penat, y del bras del Sr. Baró d' Acahalí, representant del poeta.

Se llegí admirablement la poesia que s' titula «Poemet de Mar» que fou saludada ab merescuts y entusiastes aplaudiments.

Els accessits a la *Flor* els guanyaren los Srs. Puig Torralva, de Valencia, Calzadá y Masifern. Han sigut premiats també els escriptors catalans Alcoverro y Casals y els de la regió Valenciana M. Puig, Palanca, Gimeno, Valls, Blesa, Chavás, Labernia, Rivelles, Ferrer y Asencio.

Acabá la festa ab un notabilíssim discurs del jove ex-ministre senyor Gasset, que fou un cant a la dona, presentantla com a intrument principalíssim de la regeneració de la Patria.

Felicitem de tot cor al llorjat poeta gironí D. Joseph Franquet y Serra per son nou trió literari.

CARTES DE FORA

Desd' Olot.

Sr. Director de EL TRADICIONALISTA.

Molt Sr. meu: Estém ja en plé istiu, tenim per lo tant aquesta vila, convertida en estació istiuença. La molta calor que deu regnar en altres punts, fá que siguin molts els forasters que venen a refrescarse en nostra vila, si no ab els aires que també son calents, ab les aigües que de tant bones n' estém proveits.

Com de costum en la present temporada, els barris d' aquesta població van celebrant ses festes, lo cual contribuex en gran manera a animar nostra vila, puig quasi cada die se ballen sardanes en un lloc o altre. Avuy es la festa del carrer de S. Esteve per qual motiu está molt ben engalanat, y com es de suposar, s' hi ballen també sardanes. El die 10 del present, deu celebrar sa festa el carrer de Lorenzana, que com els anys anteriors, promet

esser molt lluida. Segons tinc entés els actes que se celebrarán serán anunciats per un humoristic y ben pensat programa.

En aquesta comarca s' está ja donant terme a la batuda del blat, quals resultats en general son molt satisfactoris. Els camps comensen de sentir la secada, sobretot el blat-de-moro. El *fajol* per are puja ab forsa ufana. Si are fes tan sols una petita ploguda se podria assegurar ja, la anyada de les tardanies.

Per a 'ls días 14 y 15 del present més, está contractada per a tocar sardanes en la font de S. Roch y y altres punts d' aquesta vila, la tan alabada orquesta «La Principal» de Perelada.

Sens més de particular s' oferex de V. affm. y S. S.

El Corresponsal.

Olot, 3 d' Agost de 1904.

Desde Sant Feliu de Pallarols.

Sr. Director de EL TRADICIONALISTA.

Benvolgut director; la nota dominant d' aquesta setmana ha sigut sens dupte la festa del Patró, S. Feliu. La circumstancia d' esser diumenge 'l die avants contribuí sens dupte a l' esplendidesa de la festa. A la tarde del diumenge hi hagué les completes a la parroquia ab orquesta, y seguidament les dos tradicionals sardanes. Los aficionats del Centre Catòlic d' aquesta població també contribuiren a l' acte de la festa donant una funció teatral en quina posaren en escena el monòlec trágic «Lo Mestre Alaguer». L' aficionat Mateu Collet en aquesta obra dexá traspuar l' esprit de catalá, que 'l va fer sentir al públic quin al acabar l' obra el coroná ab un espetec d' aplausos que retruniren per la sala.

Després lo drama catalá en un acte «¡Catalunya!» també resultá una mica bé, pro no s' hi veyá cap mena d' entusiasme.

La pessa cómica «Cabories» va sortir com a pessa y varen lograr fer riure.

La Comunió general de l' endemá fou molt concorreguda ab motiu del jubileu de la porciuncula.

L' ofici del dilluns resultá molt lluit. La Germandat de S. Feliu que celebravan la festa del seu protector hi assistí en corporació y esibint son pendó. L' orquesta los acompanyá ab un pas-doble a la Esglesia. L' Ajuntament hi aná en corporació.

La professó de la tarde en quina exhibexen les reliquies del Sant fou molt concorreguda. Acabada la professó quant el sol se n' anava a joc l' orquesta esecscutá sardanes pastorils ab bells cantabils que brotaván dels típics tenors, dexanlos hi a n' els Felihucens una bona impressió al matex temps que satisfets.

Lo dimars prop passat tinguerem l' honor d' hostatjar en nostre vila una comissió de Geòlecs que veniren a estudiar los craters dels volcans de nostra Vall d' Hostoles; constava dels Doctofs, Calderon, y Navarro, de l' Universitat Central, Cazorro de Girona y Anlet de Huesca. Vaig tenir ocasió d' acompanyarlos en les escursions de per aquí, já que reconeguí l' amic Cazorro, antic mestre meu.

Recolliren molts exemplars de volcans y alguns d' ells de raras. Deu vulgue que l' escursió s' hagi acabat com ha comensat que la ciencia els ho agrahirá.

Corre entusiasme sobres la Romeria qu' es farà el 11 de Setembre vinent al Santuari de la Patrona d' Hostoles, La Verge de la Salut. Hi aniran en professó los pobles de Anglès, La Sella, Amer, Las Planas, S. Feliu, y 'ls voltans dels matexos.

Quan serà l' hora si a Deu plan li faré saber l' esplendidesa que revestirá que a jutjar per 'los preperatius será gran.

Queda sempre de V. affm.

El Corresponsal.

3 de Agost d' 1904.

Solució a la tarjete de la setmana passada, *La Creu de la masia*.

Imprenta de J. Franquet.—Girona

SECCIÓ DE ANUNCIS

Joaquim Font y Fargas
SEGURS Y REPRESENTACIONES

FUMADORS!!
Es ja hora que vos despreocupeu y no dongueu credit a lo que tan falsament diuen...

Premiat en l'exposicio Universal de Paris 1900 y en la de Barcelona en 1888.

J. de Llobet de Pastors
METJE
Ex-assistent lliure dels hospitals de Lyon y Paris
Especialista en las enfermetats de la GARGANTA, NAS Y ORELLAS

SABATERIA MODERNA
Miquel Capella
Variat assortit de calsat de totas menas...

Biscuits fullats
els millors en la
Drogueria de Narcis Arpa
LA BISBAL

F. MARESMÀ
ESPECIALITAT EN GUANTS

LA UNIÓN DE NORWICH
Sociedad mutua de seguros sobre la vida

LA AMIGABLE
FUNDADA EN 1706
La más antigua Sociedad de seguros sobre la vida, en el mundo.

SINIESTROS PAGADOS, MAS DE 22.000.000 l. e.

BENEFICIOS REPARTIDOS, MAS DE 5.000.000 l. e.

NUEVOS SEGUROS POR AÑO, MAS DE 2.500.000 l. e.

Delegación de Gerona
Joaquim Font y Fargas
Abeuradors, 7, 2.º

Fotografia de Garcia
Calle S. Francisco 10 y 12 (Chafallan al Puente de Piedra)
A BENEFICIO DEL PÚBLICO
Esta casa regalará a todos los niños y niñas que hagan la Primera Comunión...

SOLUCIÓ DE BIFOSFAT DE CAL MEDICINAL
DELS Germans Maristas
BARCELONA (Sant Andreu de Palomar)
De venda a Girona a ca. n J. M.º Perez Xifra...

Joan Carreras
Metje-Cirurgia
ENFERMETATS NERVIOSAS
Consulta de 11 a 1
Cort-Real, 4, 1.º-Girona

LENCERIA LA CONFIANZA
DE LEÓN BELLOC
Progreso, 21.-GERONA
NOVEDADES, MANTELERIAS
TAPETES, CORTINAJES, TRANSPARENTES

ARMERIA
DE Gayetano Carbo
Calle de la Plateria, 30
Acaba de rebre aquesta casa un bon assortit de reclams...

IMPORTANTE
Para constitucion de CAPITALS y RENTAS acuda-se a la Agencia de seguros sobre la vida de D. Narciso Boada Guyto, calle de la Forsa, 17 1.º - GERONA.

Casa Grandia
Banys Nous, 12, 2.º
BARCELONA
Hospedatje pera Rvnts. Sacerdots y demes personas catolicas. Dinar y sopar, preu tres pessetas diarias. SE ADMETEN DISPESAS

La Previsio Nacional
COMPANYIA DE SEGURS CONTRA INCENDIS
La Union de Norwich
COMPANYIA DE SEGURS SOBRE LA VIDA
La Agraria
COMPANYIA DE SEGURS CONTRA LA PEDREGADA
Despaig de 9 a 12 y de 3 a 6. Abeuradors, 7, 2.º - GERONA

LUZ Y CALOR
MATERIAL PARA ALUMBRADO Y CALEFACCION POR GAS
LAMPISTERIA Y CRISTALERIA
Variado surtido de lamparas y accesorios de lampisteria
Globos, pantallas, tulipas, parafumos, tubos inrompibles
ESPECIALIDAD EN LA FABRICACION DE CAPUCHONES PARA LA INCANDESCENCIA
Mecheros KERN; AUER; BRAY'S. Hornillos, cocinas y estufas para gas. Estufas CLAMONT. Encendedores automaticos y electricos. Timbres electricos. Tubo metalico flexible. Instalaciones completas de gas y de timbres electricos. Cort-Real, 4, Gerona

LA CRUZ ROJA
FARMACIA ORTOPEDIA PERFUMERIA
Dos medios hay para tratar las hernias: o la operacion o la perfecta contencion, con la cual se logra curarlas en muchos casos, principalmente en los jovenes; lo demas es puro charlatanismo.
La perfecta contencion en todos los casos, los mas dificiles, se obtiene con nuestro braquero sistema Torrent, de la Cruz Roja de Gerona, premiado por varias Academias Medicas; su presion es suave y puede graduarse a voluntad, no abulta ni mortifica y se amolda por completo, puede llevarse de dia y de noche permitiendole toda clase de movimientos.
CONSULTAS GRATIS
LA CRUZ ROJA
Plaza del Oli.-GERONA

GERUNDA
FABRICA DE ASERRAR MADERAS
Grandes talleres mecanicos de carpinteria para la pronta construccion de edificios y toda clase de objetos de fabrica.
Especialidad en cajas de envase
1, PORVENIR 1

LA NEOTAFIA
Funeraria la más antigua, sirve todo lo referente a dicho ramo
Francisco de A. Matas
Despacho: Cort-Real, 18.-GERONA

L'ART MUSICAL
Joan Duran
Plassa de la Constitucio, 2
Se venen y llogan pianos de teclat y de manubri a preus convencionals.
Reparacions en tota classe d'instruments de musica.
2, Plassa de la Constitucio, 2

JAUME ADROHER PERA
Pintor
Decorador y Empaperador
Nort 10 y Hortas 13, Girona

Imprenta y Libreria
JOSÉ FRANQUET Y SERRA
Plateria, 26 y Forsa, 14. - GERONA
Obras nuevas y otras de suma importancia que se hallan de venta en esta libreria:
LA FABRICANTA novela de costums barceloninas (1860-1875) per Dolores Moncerdá de Maciá, decorada per Enrich Moncerdá. (Ab llicencia del Ordinari). Un tomo 5 pessetas.
EUCARÍSTIQUES obra postuma de Jacinto Verdaguier, publicadas segons desitj del autor y traduhtes al francès per Agustí Vassal, ab una carta de Monsenyor de Carsalade, Bisbe de Perpinyá y un prefaci de n. Pere Palau Gonzalez de Quijano. Un volum de mes de 350 planes 5 pessetas l' exemplar.
LOS SACROSANTOS CONCILIOS DE TRENTO Y VATICANO, en latin y castellano con las notas de la edicion de Roma de 1903 y otras aclaratorias, la historia el prebitero D. Anastasio Machuca-Diez. Consta de un tomo en 4.º prolongado de 600 paginas, 6 pessetas en pasta y 5 en rustica.
HISTORIA DE LA ARQUITECTURA CRISTIANA por Vicente Lampérez. Un tomo en 8.º, ilustrado con numerosos grabados y una encuadernacion elegante. 250 pessetas.
N.º EL VIRA DE RICAMOR. - Llegendá Montserratina per Mn. Lluís Rovira y Benet, Preb. - Es aquesta una obra no sols recreativa y piadosa, si que també altamente instructiva, educativa y moral, qu' es llegirá sempre ab gust, mereixent l'apreci de gantment encuadernat, 4 pessetas.
En esta casa se hacen toda clase de trabajos de imprenta, con gran esmero y suma baratura.